

El voraviu Joan Vall Clara

És clar que acollonen

Aproven el registre "àgil i còmode" promès, però no serveix per a res

La sèrie de les webs dels autònoms guanya interès i *share* i millora el guió capítol rere capítol. Ahir ja va passar pel Consell de Govern un nou model de registre que varen aprovar, tal com havien avançat el cap de setmana després de la teleconferència de l'olla del dissabte. A la roda de premsa ens el varen publicitar per quarta vegada. És el famós registre d'autònoms per agilitzar més les ajudes a aquest col·lectiu perjudicat per la pandèmia i simplificar-ne els tràmits i corre-

gir els errors de la web "qui primer arriba tria cadira". Fent gala d'aquesta agilitat que es vol exhibir, el famós registre només s'ha aprovat. Estarà llest "en els propers dies". A partir d'aquí tots els autònoms que hagin vist trastornats els seus plans per la pandèmia s'hi podran apuntar. Com el cens de Herodes a Betlem, però en format societat de la informació. La consellera portaveu no només no sabia "quan" estaria actiu. Tampoc se sap "quins requisits" es demanaran. I encara

menys de "quines quantitats" es disposa. És a dir, un registre àgil i còmode per registrar-se per a res (i d'aquí a uns dies). El cens de Judea era per recaptar impostos. El registre d'autònoms afectats per la pandèmia és per registrar-se els afectats. Només per a ferits que es puguin curar? O també per als morts que no es puguin pagar l'enterrament? Això sí, al contrari que les webs, serà "àgil i còmode". Ja es veu. Potser abans de final d'any, diuen, que hi haurà algun caler.

Tribuna Josep-Lluís Carod-Rovira. Filòleg i escriptor

Parlar català a Madrid

Impacta veure la presidenta del Congrés dels Diputats, la catalanoparlant Meritxell Batet, tancant el micròfon al diputat Botran perquè hi parla la seva llengua, apel·lant al castellà com a llengua comuna i compartida dels membres de la cambra. Si hagués dit que això va ser aconseguit a punta de baioneta hauria estat més fidel a la veritat històrica. L'Estat espanyol està integrat per una pluralitat de pobles, cultures i llengües, totes les quals, segons la seva Constitució, han de ser "objecte d'especial respecte i protecció".

“L'Estat espanyol està integrat per una pluralitat de pobles, cultures i llengües, totes les quals, segons la seva Constitució, han de ser "objecte d'especial respecte i protecció". La realitat, però, es troba a anys llum de la llei.

LA REALITAT, però, es troba a anys llum de la llei. Però la distància encara és més desproporcionada si tenim en compte quina és la situació en altres cambres parlamentàries de caràcter federal, confederal o estatal, comunes a tots els territoris d'un mateix àmbit administratiu. Al parlament federal de Bèlgica hi són llengües oficials el francès, el neerlandès i l'alemany. Al del Canadà, l'anglès i el francès, però quan la primera llengua del president de la cambra és una, el vicepresident n'ha de dominar perfectament l'altra. A l'assemblea legislativa de Finlàndia són idiomes oficials tant el finès com el suec. El maori i l'anglès són les llengües oficials al parlament de Nova Zelanda i, a l'assemblea federal de Suïssa, en són l'alemany, el francès i l'italià. Un servei de traducció permanent està sempre a punt a les cambres legislatives d'aquests estats plurilingües per tal de garantir l'activitat parlamentària a tots els representants, en peu d'igualtat tant se val l'idioma que parlin, i alhora

com a expressió d'una diversitat que sempre és vista com una riquesa cultural i no pas com una nosa.

NO ES TRACTA, en el nostre cas, de parlar en català a l'Ajuntament de Madrid, al de Móstoles o bé al d'Alcorcón. Ni tan sols d'emprar-lo a l'Assemblea de la Comunitat de Madrid, una autonomia uniprovincial absolutament inventada del no-res i sense cap tradició autonomista. En aquests llocs és de sentit comú defensar-hi l'ús de la llengua pròpia d'aquests llocs. Però si figura que el Congrés de Diputats i el Senat del Regne d'Espanya pretenen representar la totalitat de territoris, aquests no són muts, sinó que disposen també d'un idioma que els singularitza. Com s'expressa, doncs, al Congrés i al Senat l'"especial respecte i protecció", que, per mandat constitucional, haurien de ser els primers llocs on aplicar-se? Enlloc. I això significa que aquestes cambres només representen una sola comunitat lingüística de les diverses que hi

ha a l'Estat tot i que gaudeixin d'estatus d'oficialitat en els seus territoris. Que fins ara haguem acceptat aquesta pràctica supremacista que imposa el castellà i discrimina el català no comporta, en absolut, que hagi de continuar sent així d'ara endavant. Joan Fuster ja va denunciar que, al costat de l'intent de genocidi lingüístic per part d'elements exògens, hi havia també el suïcidi inconscient que, en matèria idiomàtica, protagonitzen, dia rere dia, tants catalanoparlants amb la seva llengua, allò que ell defineix com "una obsequiosa predisposició indígena, estimulada per raons polítiques".

PERQUÈ UN PROJECTE tingui un mínim de possibilitats d'èxit ha de comptar amb convicció, voluntat i persistència. Tenen, els nostres representants a Madrid, aquests tres trets alhora? Estan convençuts de la necessitat de posar fi a la discriminació i tornar la dignitat a la llengua? Volen fer-ho? Seran capaços de persistir en la seva actitud antidiscriminatòria? No tinc cap dubte que si els diputats i senadors de llengua catalana parlessin sempre en català, cada cop que fan ús de la paraula, i el mateix fessin els de llengua basca i gallega, les cambres quedarien paralitzades i l'activitat seria inviable fins que no es posés fi a tants segles de marginació i absolutisme lingüístic. Ara i tant queda clar que l'Estat és només d'ells i només ells hi tenen tots els drets, però fins i tot els que no volem formar-ne part no podem acceptar que, mentre hi siguem, prenguem la discriminació com a normal. D'ara endavant, jo votaré qui de debò em representi, defensis els meus drets i en la meua llengua. També als parlaments d'Espanya.

Raça humana

Carme Vinyoles Casas

La violència i els seus còmplices

Dues amigues parlen en una cafeteria i són contínuament interrompudes pels whatsapp al mòbil d'una d'elles: "Si no deixes d'enviar-li missatges per saber què fa, on és i amb qui està, és violència." Grup d'universitaris, n'hi ha un que mostra a la resta la imatge eròtica d'una jove i tots riuen: "Si el teu col·lega comparteix contingut sexual sense consentiment i tu te'n desentes ets còmplice. Qui es manté neutral amb l'agressor perpetua la violència masculista." A la discoteca una noia balla i un noi la toqueja malgrat que ella el va apartant: "Si no vol i segueixes insistint, és violència. Qui no respecta el cos i la llibertat de l'altre es converteix en agressor." Són alguns dels breus i molt clarificadors esquetxos que formen part de la campanya *Ni agressor, ni còmplice. Atura les violències masculistes* engegada per l'Institut Català de les Dones en motiu de la commemoració Internacional per a l'Eliminació de la Violència envers les Dones. Una campanya molt encertada sobretot perquè posa l'accent en la responsabilitat de l'agressor i en el seu entorn, en la necessària implicació de tota la societat per identificar com a intolerables les accions descrites anteriorment; i això vol dir també, la intervenció dels homes que estan en contra d'aquestes violències i són coneixedors que un familiar, amic o conegut les està exercint. (Vegeu el manifest consensuat pel 25 de novembre i el comunicat de l'Associació d'Homes per la Igualtat de Gènere). No oblidem que del control, el menyspreu i la grapejada es passa a la violació i al feminicidi: de gener a novembre del 2020, onze dones assassinades a Catalunya.

URBINIUM
LOCALS COMERCIALS
INVERSIÓ I EXPANSIÓ

LÍDERS A IMPULSAR
EL SEU NEGOCI

GIRONA | Gran Via Jaume I 58 | 972 484 294
BARCELONA | Pg. de Gràcia, 123 | 93 655 65 66

Hi ha guerrers que neixen sense armadura

Descobreix-ho a www.ambtucomacasa.com

Ajuda'ns a crear el nou Centre de Neonatologia Avançada Vall d'Hebron.

Col·labora!

#BornToBeExtraordinary

Amb l'impuls de:

Vall d'Hebron

VORA ESTANY
Restaurant

Passeig Antoni Gaudi, 3 - Banyoles - 972 57 63 53
www.voraestany.com